

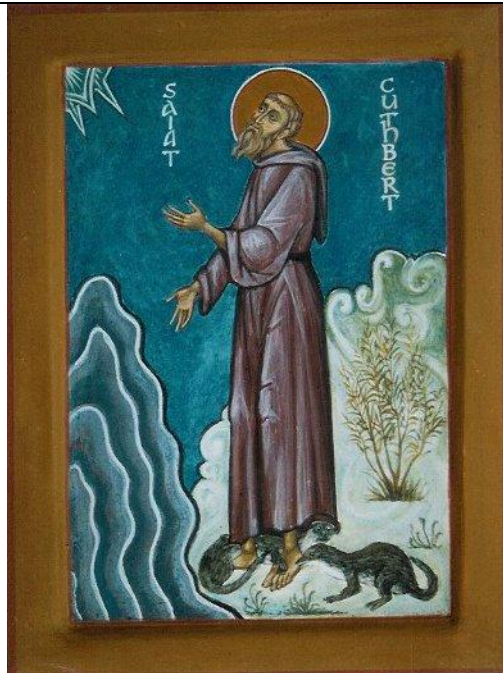
**Ukrainian Orthodox Church of Canada**  
**Українська Православна Церква в Канаді**  
**L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada**

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

**Св. Куфберт,  
Британський  
Чудотворець**

**St. Cuthbert,  
Wonderworker of Britain**

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ  
[kutash@unicorne.org](mailto:kutash@unicorne.org)



**«..щоб ти це нікому не відкрив за  
мого життя.»**

У часі Великого Посту перед Паскою Св. Церква заохочує нас споминати та наслідувати, на скільки ми можемо, численних Святих Угодників, які служили Господеві впродовж віків їхніми великими ділами любові та смирення. На П'яту Неділю Великого Посту ми поминаємо Св. Марію Єгипетську, якої вияв любові та смирення, коли отримала прощення за гріхи молодості своєї був такий великий, що Св. Зосима, який зустрів її невдовзі перед завершенням її земної мандрівки, був певний, що він перед собою бачив Ангела.

На 2-го квітня за Григоріанським календарем (це – 20 березня за Юліанським), ми поминаємо Святого Угодника 7-го віку з Нортумбрії в Британії. Це Св. Куфберт, про якого

**"Tell it to nobody before my death."**

In the time of the Great Fast before Pascha the Church encourages us to remember and imitate, as much as we may, the many Holy Ones who served the Lord through out the ages by their great deeds of love and humility. On the Fifth Sunday of the Great Fast we remember St. Mary of Egypt whose gesture of love and humility, upon being forgiven for the sins of her youth, was so great that St. Zosimas, who met her shortly before the end of her earthly sojourn, was certain that he saw before him an Angel.

On April 2 on the Gregorian Calendar (which is March 20 on the Julian) we remember a Saint of 7<sup>th</sup> century Northumbria in Britain. It is St. Cuthbert, about whose life of love and humility St. Bede, the Church historian, recounts the following amazing story (which also gives us another glimpse of how sanctity

життя, повного любові та смирення, церковний історик Св. Беда подає ось таку надзвичайну розповідь (яка також дає нам проблиск того, як святість відновлює гармонію поміж людьми та тваринами, як це було в Раю, і як знову буде у майбутньому віці):

Однієї ночі, Брат з Монастиря, бачачи, що він сам вийшов, пішов за ним секретно, щоб побачити, що він робитиме. Та він, опустивши Монастир, пішов до моря, що під ним протікає і, увійшовши в нього, доки вода досягнула його шиї та рук, провів ніч прославляючи Бога. Коли стало світати він вийшов з води і впавши на коліна знову став молитися. Поки він це робив два чотириногі, яких звуть видрами, вилізли з моря і, положившись на пісок перед ним, дихали на його ноги і витирали їх своєю шерстю, а потім, отримавши його благословення, повернулися до своєї рідної стихії.

Сам Куфберт повернувся додому вчасно, щоб прийняти участь у звичайних Славослов'ях з рештою Братії. Брат, який ждав його на височині, був такий перестрашений, що він ледве добрався додому і раненько вранці він прийшов і впав перед ним, прохаючи прощення, бо ж не сумнівався в тому, щоб Куфберт дборе знав про все, що відбулося. Йому Куфберт відповів: «В чому справа, Брате мій? Що ж ти зробив? Чи не пішов ти за мною, щоб побачити, що я задумав робити? Я прощаю це тобі за однією умовою,- щоб ти це нікому не відкрив за мого життя.»

У цьому він наслідував приклад

restores the harmony between humans and animals, as it was in Paradise and shall again be in the age which is to come):

Now one night, a brother of the monastery, seeing him go out alone followed him privately to see what he should do. But he when he left the monastery, went down to the sea, which flows beneath, and going into it, until the water reached his neck and arms, spent the night in praising God. When the dawn of day approached, he came out of the water, and, falling on his knees, began to pray again. Whilst he was doing this, two quadrupeds, called otters, came up from the sea, and, lying down before him on the sand, breathed upon his feet, and wiped them with their hair after which, having received his blessing, they returned to their native element.

Cuthbert himself returned home in time to join in the accustomed hymns with the other brethren. The brother, who waited for him on the heights, was so terrified that he could hardly reach home; and early in the morning he came and fell at his feet, asking his pardon, for he did not doubt that Cuthbert was fully acquainted with all that had taken place. To whom Cuthbert replied, "What is the matter, my brother? What have you done? Did you follow me to see what I was about to do? I forgive you for it on one condition,-that you tell it to nobody before my death."

In this he followed the example of our Lord, who, when He showed his glory to his disciples on the mountain, said, "See that you tell no man, until the Son of man be risen from the dead." When the brother had assented to this

нашого Господа, Який, коли Він виявив Свою славу Своїм Учням на горі сказав: «Не кажіть нікому про це видіння, аж поки Син Людський із мертвих воскресне». Коли Брат погодився на цю умову, він його поблагословив і звільнив його з журби. Цей чоловік приховав це чудо підчас життя Св. Куфберта, а після його смерті подбав, щоб якнайбільше розказати про нього, кому тільки міг.

Св. Беда також подає зворушливу розповідь про духовну дружбу поміж Св. Куфбертом і другим посвяченим Ченцем, який провідував його, щороку щоб отримати духовну пораду та розраду. Св. Герберт Дервентватерський (донині ї острів, який носить його ім'я), почувши підчас свого останнього візиту, що Св. Куфберт скоро покине цей світ, попросив його помолитися, щоб вони разом могли ввійти в Рай. І дійсно, розповідає Св. Беда, обидва Святі Угодники спочили в Господі в той же день. Острів, який найбільш зв'язаний з Св. Куфбертом це – Ліндісфарн, якого також звать Святим Островом. Більше про цього Святого Угодника Божого можна знайти (на Англійській мові), між іншим, [ось тут](#).

Нас заохочують такі розповіді про святість наших Братів та Сестер, Святих Угодників, між якими ми також є мандрівниками по цій Землі. Це ж велика ласка пригадувати собі, що з їхнього становище, досягши вершин тієї Драбини, про яку чули від Св. Івана Ліствичника, наші Святі Друзі моляться за нас, і нас заохочують постійно підніматися вгору, не зважаючи на те, скільки разів ми падаємо. Ми віримо, що колись, по Божій Милості, й ми до них приєднаємось. Не піддаваймось розпачу, а вірьмо, надіймось і любімо.

condition, he gave him his blessing, and released him from all his trouble. The man concealed this miracle during St. Cuthbert's life; but, after his death, took care to tell it to as many persons as he was able.

St. Bede also recounts the moving story of the spiritual friendship between St. Cuthbert and another dedicated Monk, who used to visit him every year for spiritual counsel. St. Herbert of Derwentwater (there is still an island that bears his name), upon hearing, during his final visit, that St. Cuthbert was soon to leave this earth, asked him to pray that they might enter Paradise together. And indeed, recounts St. Bede, both Saints reposed in the Lord on the same day. The island most associated with St. Cuthbert is Lindisfarne, which is also called Holy Island. More on this Saint may be [found here](#).

We are encourage by such accounts of the holiness of our Brothers and Sisters, the Saints, in whose ranks we, too, are sojourning upon this earth. It is a great blessing to recall that from their vantage point, having ascended the Ladder, of which we have heard St. John Climacus speak, our Holy Friends pray for us and urge us to climb ever upwards, no matter how often we may fall. We shall join them one day, by God's mercy. Let us not despair, but believe, and hope and love.